

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215216116
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1215216116.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: HOME MANAGEMENT Group, a.s. "v likvidácii", IČO: 35 831 634, so sídlom Okružná 3239, 900 01 Modra, proti žalovanému: Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, IČO: 00 178 454, so sídlom Rastislavova 3, 821 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. PhDr. Silvester Danóczy, PhD., advokát, s.r.o., so sídlom Fándlyho 7, 949 01 Nitra, IČO : 51 853 281, o určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy, nahradenie prejavu vôle súdnym rozhodnutím a o vzájomnom návrhu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.10.2016, č.k. 13C/337/2015-159, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalobcu proti výroku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku vzájomnú žalobu zamietol, sa o d m i e t a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým žalobu žalobcu na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle zamietol, vo výroku, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 3 404 eur v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a vo výroku, ktorým žalovanému voči žalobcovi v konaní o žalobe na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, p o t v r d z u j e.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku o náhrade trov konania o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia mení tak, že žalovaný má voči žalobcovi v konaní o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,80 %.

IV. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu žalobcu o určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle zamietol (výrok I), žalovanému priznal voči žalobcovi v konaní o žalobe na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II), ďalším výrokom žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 3 404 eur v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (výrok III), vo zvyšku súd prvej inštancie vzájomnú žalobu zamietol (výrok IV) a posledným výrokom žalovanému voči žalobcovi priznal v konaní o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,60 % (výrok V).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie vo veci právne odôvodnil ust. § 45 ods. 1, § 48, § 56 ods. 1 písm. h), § 78 ods. 1, § 79, § 81 ods. 1, § 82 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) účinného do 31.12.2015 (ďalej len „Autorský zákon“) a vecne tým, že žalobu o určenie obsahu hromadných licenčných zmlúv a súvisiacich nárokov na nahradenie prejavu vôle považoval za nedôvodnú. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca ako organizátor koncertu predložil žalovanému ako organizácii kolektívnej správy v deň kedy malo dôjsť k použitiu autorských diel návrhy licenčných zmlúv. Nakoľko sa jednalo o ustálenú prax medzi žalobcom a žalovaným, že žalobca zasielal návrhy zmlúv žalovanému až v deň, kedy sa mali diela použiť, nepovažoval súd prvej inštancie predloženie návrhov licenčných zmlúv až v deň použitia autorských diel za oneskorené. Nesporným bolo, že hudobné podujatia, na ktorých boli použité diela, sa uskutočnili a k uzavretiu hromadných licenčných zmlúv nedošlo z dôvodu, že žalobca nerešpektoval pri stanovení výšky autorskej odmeny v návrhoch licenčných zmlúv sadzobník žalovaného. Súd prvej inštancie mal za to, že organizácia kolektívnej správy určuje režim, rozsah a spôsob nakladania s autorskými právami, a to v súlade so záujmami autorov. Vzhľadom k uvedenému bol sadzobník žalovaného, ako organizácie kolektívnej správy záväzným aj pre žalovaného a keďže žalovaný je povinný zastupovať jednotlivých nositeľov práv za rovnakých podmienok, nemožno nútiť žalovaného uzavrieť licenčnú zmluvu za iných podmienok, tak ako ich určil žalobca. Preto, ak žalobca napriek tomu, že nemal riadne uzavreté hromadné licenčné zmluvy, zorganizoval podujatia, jeho konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu tým, že by súd žalobe vyhovel.

3. Súd prvej inštancie zároveň prihliadol na skutočnosť, že žalobca v návrhoch licenčných zmlúv uviedol údaje, ktoré neboli v súlade so skutočnosťou, nakoľko vstupenky za sumu 1 eur predávané neboli. Vychádzal z toho, že vstupenky na verejnú generálku boli predávané v sumách 9 eur, 10 eur, 11 eur, 12 eur, 13 eur, 25 eur, 30 eur, 35 eur a vstupenky na samotný koncert v sumách 13 eur, 14 eur, 15 eur, 16 eur, 17 eur, 40 eur, 45 eur, 50 eur. Súd prvej inštancie sa tak priklonil k argumentácii žalovaného, že žalobca v návrhoch zmlúv neuviedol pravdivé a overiteľné údaje o výške a kategóriách predávaných vstupeniek, a preto bol správny postup žalovaného, keď so žalobcom neuzatvoril hromadné licenčné zmluvy. Kládol dôraz na to, že pri uzatváraní hromadných licenčných zmlúv majú byť nastavené rovnaké podmienky a parametre pre všetkých používateľov, pričom tieto boli žalovaným určené v sadzobníku, ktorý žalobca nerešpektoval. Pokiaľ by súd vyhovel žalobe za daných okolností, priznal by žalobcovi výnimočné postavenie a porušil by zákon v otázke nutnosti zachovania rovnosti všetkých používateľov. Zároveň dôvodil, že za daných okolností, keď žalobca organizoval v rámci svojho predmetu podnikateľskej činnosti kultúrne podujatie, a teda nešlo o podujatie charitatívneho charakteru, nebol daný dôvod na zníženie výšky autorskej odmeny určenej sadzobníkom, ani dôvod vyhovieť žalobnému návrhu žalobcu.

4. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca nesplnil zákonné podmienky podľa § 82 Autorského zákona na to, aby mohol spravované predmety ochrany použiť. I keď žalobca dodržal zákonom stanovenú 30 dňovú prekluzívnu lehotu a preukázal že, uložil do notárskej úschovy sumy 851 eur a 629 eur, nesplnil podmienku výšky sumy, ktorú bol povinný zložiť do úschovy, nakoľko do notárskej úschovy nezložil sumu vo výške podľa platného sadzobníka žalovaného. Súd prvej inštancie vychádzajúc z platného sadzobníka žalovaného a zo skutočnosti, že odohrané diela boli súčasťou vážnej hudby ustálil, že žalobca mal povinnosť zložiť do notárskej úschovy v prípade organizovania koncertu H. sumu 999 eur a v prípade verejnej generálky koncertu H. sumu 703 eur, pričom vzal do úvahy 8 kategórií vstupeniek a s prihliadnutím na obsah tabuľky určenia výšky autorskej odmeny ustálil výšku odmeny na 999 eur a 703 eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca nezložil do notárskej úschovy sumu autorskej odmeny, ktorá zodpovedala výške určenej v sadzobníku, nevznikla mu zákonná licencia na použitie autorských diel, nakoľko nebola splnená povinnosť podľa ust. § 82 ods. 2 Autorského zákona. Vyslovil názor, že pokiaľ zákon podmieňuje možnosť použitia predmetu ochrany tým, že používateľ musí zložiť do notárskej úschovy určitú sumu odmeny za použitie spravovaných predmetov ochrany a v ďalšej časti stanovuje aj spôsob určenia výšky, je zrejmé, že jeho cieľom bolo pokryť všetky skutkové okolnosti, a teda aj možnosť, že používateľ predmet ochrany použije prvýkrát bez existencie predchádzajúcej zmluvy. Dodal, že zákonné ustanovenie neustanovuje povinnosť uložiť sumu do notárskej úschovy na dobu určitú, avšak je dôvodné aby bolo zabezpečené zloženie finančných prostriedkov do času skončenia súdneho konania. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu o určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle zamietol.

5. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 4 455,60 eur súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neoprávnene zasiahol do práv spravovaných žalovaným,

keďže použil dielo bez toho, aby mal riadne uzatvorenú licenčnú zmluvu a na jeho použitie mu nevznikla ani zákonná licencia podľa § 82 ods. 2 Autorského zákona. Vyvodil tak, že žalovaný má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia súd prvej inštalácie vychádzal z toho, že autorská odmena mala byť v zmysle sadzobníka vyplatená vo výške 999 eur a 703 eur, preto dvojnásobok tejto odmeny predstavuje sumy 1 998 eur a 1 406 eur, t.j. celkom sumu 3 404 eur. Vzhľadom k uvedenému uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 3 404 eur a vo zvyšku vzájomnú žalobu žalovaného zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštalácie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Nakoľko žalobca nebol v konaní na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a v konaní o nahradenie prejavu vôle úspešným, priznal súd prvej inštalácie úspešnému žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaného súd prvej inštalácie prihliadol na to, že v konaní o vzájomnej žalobe bol žalovaný úspešný len čiastočne, preto priznal žalovanému pomernú časť nároku na náhradu trov konania vo výške 23,60 %, čo predstavuje podiel úspechu žalovaného v spore.

7. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštalácie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca. Mal za to, že súd prvej inštalácie dospel k nesprávnemu záveru o tom, že v návrhoch oboch licenčných zmlúv boli uvádzané údaje rozporné so skutočnosťou. Uviedol, že je právom žalobcu určovať výšku vstupného a povinnosť zverejňovať všetky druhy vstupného mu žiaden právny predpis nestanovuje. Vstupné bolo určené ako vstupné 0 eur a v zmysle zásad uvedených v sadzobníku sa takýto druh vstupného nahrádza vstupným 1 eur, preto bolo vstupné v tejto výške uvedené aj v návrhoch licenčných zmlúv. Keďže išlo o nulové vstupné, v záverečnom vyúčtovaní koncertu nebolo takéto vstupné uvedené. Z uvedeného mal za zrejmé, že v návrhoch hromadných licenčných zmlúv uviedol pravdivé informácie o cenách jednotlivých druhov vstupného. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštalácie, že mu nevznikla zákonná licencia na použitie autorských diel, nakoľko mal za to, že peňažnú sumu zložil do notárskej úschovy v správnej výške. Poukázal na to, že priemerné vstupné určil v sume 23,44 eur, kde vzal do úvahy 9 druhov vstupného pri kapacite 1 000 miest, preto výška autorskej odmeny bola v sume 851 eur za koncert. Za verejnú generálku pri 9 druhoch vstupného a kapacite 1 000 miest bolo priemerné vstupné v sume 16,22 eur a výška autorskej odmeny predstavovala sumu 629 eur. Rozdiel medzi uvedeným výpočtom a výpočtom súdu prvej inštalácie bol v tom, že on vzal do úvahy aj vstupné v sume 1 eur. Mal tak za to, že mu vznikla zákonná licencia na použitie predmetov ochrany, preto nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštalácie, ktorým priznal žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

8. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštalácie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobe vyhovie a vzájomnú žalobu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania.

9. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštalácie vo výroku, ktorým súd prvej inštalácie priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 23,60 % podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Namietal nesprávne stanovenie pomeru úspechu v konaní o vzájomnej žalobe, keď súd prvej inštalácie pomer jeho úspechu v konaní o vzájomnej žalobe určil len v rozsahu 23,60 %. Poukázal na to, že vzájomnou žalobou si v konaní uplatnil sumu 4 455,60 eur a úspešný bol v sume 3 404 eur, jeho úspech bol tak v pomere 76,40 %, preto mal v konaní o vzájomnej žalobe čistý úspech v rozsahu 52,80 %. Na základe tejto skutočnosti žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštalácie vo výroku o trovách konania o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia zmenil tak, že mu voči žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,80 %.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu prvej inštalácie dňa 20.12.2016 v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že k uzatvoreniu zmluvy neprišlo z dôvodov na jeho strane. Dôvodom bolo sústavné konanie žalobcu v rozpore s ustanoveniami Autorského zákona, najmä neuvádzanie pravdivých a úplných údajov rozhodných pre správne stanovenie autorskej odmeny. Z uvedených dôvodov neuzavrel so žalobcom hromadnú licenčnú zmluvu v žalobcom navrhovanom znení, pretože by tým porušil povinnosť stanovenú v Autorskom zákone uzatvárať za primeraných a rovnakých podmienok zmluvy s používateľmi. Argumentáciu žalobcu ohľadom vstupného v sume 0

eur považoval za tvrdenie, ktoré nebolo podložené nijakým dôkazom. Poukázal pritom na Manifest predložený žalobcom, v ktorom sa uvádza počet predaných vstupeniek a v ktorom vstupenky s hodnotou 1 eur nie sú uvedené. Stotožnil sa s výpočtom autorskej odmeny vykonaným súdom prvej inštancie v rozsudku a rovnako s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že je dôvodná požiadavka na zabezpečenie zloženia finančného obnosu v notárskej úschove minimálne do času skončenia súdneho konania. Na základe vyššie uvedeného skonštatoval, že žalobca nespĺnil podmienky pre získanie licencie na použitie hudobných diel. Diela boli použité neoprávnene, preto bolo dôvodné domáhať sa bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v žalobcom napadnutej časti potvrdil.

11. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného ani k jeho vyjadreniu nevyjadril.

12. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem s použitím § 378 ods. 1 v spojení s § 470 C.s.p..

13. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Podľa § 386 písm. b) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou

15. Z obsahu odvolania žalobcu odvolací súd zistil, že žalobca odvolaním napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu, a to vrátane výroku, ktorým súd vzájomnú žalobu žalovaného vo zvyšku zamietol, v časti ktorej bol úspešným žalobca. Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie, pretože v zmysle ustanovenia § 359 C.s.p. odvolanie môže podať len tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté. Z logického výkladu ustanovenia § 359 C.s.p. za použitia argumentu a contrario vyplýva, že strana v prospech ktorej bolo vydané rozhodnutie, odvolanie podať nemôže. Nakoľko súd prvej inštancie výrokom, ktorým súd vo zvyšku vzájomnú žalobu zamietol, rozhodol výlučne v neprospech žalovaného, výlučne žalovaný bol subjektom oprávneným podať odvolanie proti uvedenému zamietajúcemu výroku rozsudku. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd odvolanie žalobcu voči výroku súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku vzájomnú žalobu zamietol, podľa § 386 písm. b) C.s.p. odmietol, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

16. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

17. Predmetom odvolacieho prieskumu tak bol výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu žalobcu na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle zamietol, výrok ktorým súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 3 404 eur v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a súvisiace výroky o trovách konania.

18. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 26.06.2015 domáhal určenia obsahu hromadnej licenčnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom v právnom postavení používateľa a žalovaným v právnej pozícii organizácie kolektívnej správy práv a nahradenie prejavu vôle žalovaného tak, že žalovaný ako organizácia kolektívnej správy práv uzatvára so žalobcom v právnom postavení používateľa hromadnú licenčnú zmluvu. Žalobu odôvodnil tým, že bol usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia, koncertu H. - G. zrcadel, ktorý sa konal dňa 04.06.2015 o 19.00 hod v priestoroch N. O., B. - H. E.. Žalovaný podaním zo dňa 14.11.2015 žiadal, aby súd žalobu žalobcu zamietol a zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalobcu na vydanie sumy 851 eur z notárskej úschovy (zriadenej na Notárskom úrade C. G. L. a G. L. Č. X pod sp. zn. N 444/2015, U 60/2015) z titulu nároku na zaplatenie autorskej odmeny a zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému rozdiel medzi sumou vloženou do notárskej úschovy a sumou 1 269 eur, ktorá mala byť žalovanému skutočne uhradená, a to v dvojnásobnej výške, t.j. 836 eur.

19. Zároveň sa žalobca žalobou zo dňa 26.06.2015 (konanie pôvodne vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 13C/344/2015) domáhal vo vzťahu k žalovanému určenia obsahu hromadnej licenčnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom v právnom postavení používateľa a žalovaným v právnej

pozícii organizácie kolektívnej správy práv a nahradenie prejavu vôle žalovaného tak, že žalovaný ako organizácia kolektívnej správy práv uzatvára so žalobcom v právnom postavení používateľa hromadnú licenčnú zmluvu. Žalobu odôvodnil tým, že bol usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia, verejná generálka koncertu H. - G. Q., ktorý sa konal dňa 04.06.2015 o 15.30 hod v priestoroch N. O., B. - H. E.. Žalovaný podaním zo dňa 08.08.2015 žiadal, aby súd žalobu zamietol a aby súd zaviazal žalobcu na vydanie sumy 629 eur žalovanému z notárskej úschovy (zriadenej na Notárskom úrade C.. G. L. K. G.. G. L. č. 6 pod sp. zn. N 445/2015, U 61/2015) z titulu nároku na zaplatenie autorskej odmeny a zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému rozdiel medzi sumou vloženou do notárskej úschovy a sumou 958,80 eur, ktorá mala byť žalovanému skutočne uhradená, a to v dvojnásobnej výške, t.j. v sume 659,60 eur.

20. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21.01.2016, sp. zn. 13C/337/2015-109 spojil konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 13C/337/2015 a konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 13C/344/2015 o žalobách žalobcu a vzájomných návrhoch žalovaného na spoločné konanie. Súd prvej inštancie na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.06.2016 pripustil zmenu petitu vzájomnej žaloby žalovaného tak, že súd žalobu žalobcu zamietne a uloží žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu vo výške 4 455,60 eur a nahradiť mu trovy konania v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

21. Podľa § 45 ods. 1 Autorského zákona, dohodnutá odmena alebo spôsob jej určenia musí zodpovedať spôsobu, rozsahu, účelu a času použitia diela.

22. Podľa § 48 Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy môže s nadobúdateľom uzatvoriť aj hromadnú licenčnú zmluvu. Hromadnou licenčnou zmluvou udeľuje táto organizácia nadobúdateľovi súhlas na použitie všetkých diel alebo niektorých diel, ku ktorým spravuje práva, dohodnutým spôsobom alebo spôsobmi, v dohodnutom rozsahu, na dohodnutý čas a nadobúdateľ sa zaväzuje, ak nie je dohodnuté inak, uhradiť odmenu.

23. Podľa § 56 ods. 1 písm. h) Autorského zákona, autor, do ktorého práva sa neoprávnenne zasiahlo alebo ktorého právu hrozí neoprávnený zásah, môže sa domáhať najmä vydania bezdôvodného obohatenia vo výške dvojnásobku odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva.

24. Podľa § 79 ods. 1 Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je právnická osoba, ktorej bolo udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy.

25. Podľa § 81 ods. 1 písm. a) Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia zastupovať každého nositeľa práv pri výkone jeho práva, ktoré spravuje na základe tohto zákona.

26. Podľa § 81 ods. 1 písm. d) Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia zastupovať nositeľov práv za rovnakých podmienok.

27. Podľa § 81 ods. 1 písm. h) Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia uzatvárať s používateľmi alebo s osobami oprávnenými obhajovať záujmy v nich združených používateľov, ktorí používajú predmety ochrany, alebo s osobami povinnými uhrádzať náhradu odmeny podľa tohto zákona za primeraných a rovnakých podmienok zmluvy, ktorými sa

1. používateľovi poskytuje oprávnenie na použitie predmetu ochrany, ku ktorému právo kolektívne spravuje,
2. dohodne s používateľom alebo s povinnou osobou odmenu, primeranú odmenu alebo náhradu odmeny a spôsob jej uhradenia.

28. Podľa § 81 ods. 1 písm. i) Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva; to neplatí, ak sa nositeľ práva, ktorý je na to oprávnený, takého nároku sám domáha alebo ak je to nehospodárne.

29. Podľa § 81 ods. 1 písm. j) Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná riadne, s náležitou odbornou starostlivosťou a v rozsahu udeleného oprávnenia vyberať v súlade s týmto zákonom a zmluvami podľa písmena h) pre nositeľa práv odmeny, primerané odmeny, náhrady odmien a prípadné príjmy z vydania bezdôvodného obohatenia, rozdeľovať ich a vyplácať v súlade so svojím vyúčtovacím poriadkom.

30. Podľa § 82 ods. 1 Autorského zákona, ak sa organizácia kolektívnej správy nedohodne s používateľom na uzavretí licenčnej zmluvy alebo hromadnej licenčnej zmluvy alebo s právnickou osobou združujúcou používateľov na uzavretí kolektívnej licenčnej zmluvy, ktorou udelí súhlas na použitie predmetov ochrany, ku ktorým spravuje práva podľa tohto zákona (ďalej len "spravované predmety ochrany"), môže, ak ide o licenčnú zmluvu alebo hromadnú licenčnú zmluvu, organizácia kolektívnej správy alebo používateľ, a ak ide o kolektívnu licenčnú zmluvu, organizácia kolektívnej správy alebo právnická osoba združujúca používateľov predmetov ochrany požadovať, aby obsah takejto zmluvy vrátane odmeny za použitie spravovaných predmetov ochrany určil súd. Súd pri určení obsahu zmluvy prihliada na druh spravovaného predmetu ochrany, spôsob, rozsah a účel jeho použitia, na čas, v ktorom sa spravovaný predmet ochrany bude používať, a na podmienky podľa § 81 ods. 1 písm. h).

31. Podľa § 81 ods. 2 Autorského zákona, používateľ môže použiť spravované predmety ochrany, ak podá návrh na začatie konania podľa odseku 1 najneskôr v lehote 30 dní, odkedy začal používať spravované predmety ochrany, alebo odkedy mu zaniklo právo na použitie spravovaných predmetov ochrany a zároveň v súlade s odsekom 3

a) sa dohodne s organizáciou kolektívnej správy na ukladaní peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany na osobitný účet v banke alebo pobočke zahraničnej banky vedený organizáciou kolektívnej správy podľa § 81 ods. 1 písm. u) alebo

b) preukáže v tejto lehote organizácii kolektívnej správy

1. záručnou listinou vznik bankovej záruky za splnenie záväzku na zaplatenie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany alebo

2. notárskou zápisnicou uloženie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany do notárskej úschovy alebo

3. uznesením súdu prijatie peňažných prostriedkov za použitie spravovaných predmetov ochrany do úschovy súdu.

32. Podľa § 81 ods. 3 Autorského zákona, používateľ je povinný splniť podmienky podľa ods. 2 písm. a) alebo písm. b) vo výške a v lehotách podľa poslednej dohodnutej licenčnej zmluvy, hromadnej licenčnej zmluvy alebo kolektívnej licenčnej zmluvy, a ak taká nie je, najmenej raz za tri kalendárne mesiace vo výške podľa platného a účinného sadzobníka odmien a primeraných odmien organizácie kolektívnej správy.

33. Podľa § 81 ods. 4 Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy nie je oprávnená s peňažnými prostriedkami podľa ods. 2 písm. a) nakladať až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu podľa odseku 2.

34. Podľa § 81 ods. 5 Autorského zákona, oprávnenie použiť spravované predmety ochrany podľa odseku 2 zanikne právoplatnosťou rozhodnutia súdu o návrhu podľa odseku 2; nárok na zaplatenie odmeny za obdobie používania spravovaných predmetov ochrany podľa odseku 2 zostáva zachovaný.

35. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zodpovedal na nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o týchto nárokoch podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie vzťahujúcimi sa k prijatým výrokom. Z uvedeného dôvodu odvolací využíva v tejto časti možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia v napadnutej časti a pre doplnenie rozhodnutia a v záujme vypořiadania sa s odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

36. V posudzovanom prípade žalobca v odvolaní vyjadril nesúhlas so závermi súdu prvej inštancie, že návrhy licenčných zmlúv, ktoré zaslal žalovanému, neboli v súlade so skutočnosťou, majúc za to, že ním určené vstupné zodpovedalo jednotlivým vybraným vstupným a počtu kategórií vstupného.

Odvolačný súd preskúmaním obsahu spisu v danej časti konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyvodil, že v návrhoch hromadných licenčných zmlúv, ktoré žalobca zaslal žalovanému, bolo uvedených 9 kategórií vstupeniek, vrátane vstupeniek s hodnotou 1 eur. Z Manifestu XL 01 Vyúčtovanie akcie s názvom H., ktorý priložil žalobca k žalobnému návrhu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie nevyvodil existenciu vstupeniek na koncert H. v hodnote 0 eur, resp. 1 euro. Existencia 1 eurových, resp. 0 eurových vstupeniek na verejnú generálku nevyplývala ani z Manifestu XL 01 Vyúčtovanie akcie s názvom H. - verejná generálka. Odvolací súd tak dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať ponuku danej 1 eurovej, resp. 0 eurovej kategórie vstupeniek na koncert a na verejnú generálku H.. Ponuka tejto kategórie vstupeniek na koncert a verejnú generálku nebola v konaní preukázaná nijakým dôkazom, keď práve z dôkazov predložených žalobcom vyplýva skutkové zistenie, že 1 eurové, resp. 0 eurové vstupné na koncert a verejnú generálku nebolo ponúkané. Preto ak žalobca v návrhoch licenčných zmlúv vychádzal z počtu kategórií vstupeniek 9, vrátane kategórie vstupeniek v hodnote 1 eur, žalobcom uvádzaný výpočet priemerného vstupného nebol správny. Za daného stavu potom nebol správnym ani žalobcov uvádzaný výpočet autorskej odmeny v zmysle sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel žalovaného, nakoľko výška autorskej odmeny sa odvíjala od výšky priemerného vstupného, ktorú žalobca nevyvodil v súlade so zisteným skutkovým stavom. Keďže žalobca neuviedol v návrhoch hromadných licenčných zmlúv skutočný počet kategórií vstupeniek a správne nevypočítal autorskú odmenu, je zrejším, že údaje v návrhoch licenčných zmlúv neboli uvedené správne a v súlade so zisteným skutkovým stavom. Autorská odmena musí byť určená v súlade s ust. § 45 Autorského zákona, pri určení ktorej sú obe zmluvné strany viazané sadzobníkom žalovaného, od ktorého sa nemôže ani súd pri svojom rozhodovaní odchýliť. Žalobca ako používateľ autorských diel nie je oprávnený stanovovať cenu hromadnej licenčnej zmluvy, a keďže v návrhoch hromadných licenčných zmlúv predložených žalobcom boli uvedené nesprávne údaje vrátane nesprávnej výšky autorskej odmeny v rozpore so sadzobníkom, nebolo povinnosťou žalovaného tieto návrhy prijať a zmluvy so žalobcom v navrhovanom znení uzatvoriť. Odvolacia argumentácia žalobcu ohľadne iného určenia výšky autorskej odmeny je tak vzhľadom k uvedenému irelevantná. Nakoľko odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v návrhoch hromadných licenčných zmlúv neuviedol údaje, ktoré by boli v súlade so zisteným skutkovým stavom, odvoláciu námietku uvádzanú žalobcom posúdil ako neopodstatnenú.

37. Žalobca ďalej v odvolaní nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že mu nevznikla zákonná licencia na použitie predmetov ochrany, nakoľko mal za to, že peňažnú sumu zložil do notárskej úschovy v správnej výške. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za nevyhnutné uviesť, že ustanovenie § 82 ods. 2 Autorského zákona upravuje podmienky vzniku tzv. „zákonnej licencie“, a teda podmienky, kedy vznikne zo zákona oprávnenie používateľa použiť dielo. Prvou podmienkou je podanie žaloby podľa ustanovenia § 82 ods. 1 Autorského zákona a druhou podmienkou je uloženie peňažných prostriedkov v zákonom stanovenej forme. V § 82 odseku 3 je stanovená povinnosť zložiť peňažné prostriedky, pričom výška peňažných prostriedkov sa riadi poslednou dohodnutou licenčnou zmluvou uzatvorenou medzi používateľom spravovaných predmetov ochrany a príslušnou organizáciou kolektívnej správy. Ak takejto zmluvy niet, vychádza sa z výšky peňažných prostriedkov určenej podľa platného a účinného sadzobníka odmien a primeraných odmien organizácie kolektívnej správy. Vzhľadom k uvedenému nevyhnutnou podmienkou na to, aby žalobcovi vznikla zákonná licencia na použitie autorských diel, bolo zloženie takej sumy finančných prostriedkov, ako stanovuje sadzobník žalovaného. Výška sumy autorskej odmeny podľa sadzobníka sa odvíja od výšky priemernej ceny vstupného na podujatie a maximálnej kapacity miesta konania podujatia. Možno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že priemerné vstupné na koncert bolo v sume 26,25 eur (13+14+15+16+17+40+45+50/8) nie v žalobcom tvrdennej sume 23,44 eur a priemerné vstupné na verejnú generálku v sume 18,16 eur, nie v žalobcom tvrdennej sume 16,22 eur. Nakoľko autorská odmena sa určuje v zmysle sadzobníka s ohľadom na priemerné vstupné a maximálnu kapacitu miesta podujatia 1 000 miest (priesečník bunky uvedenej v sadzobníku) táto mala byť správne stanovená v sume 703 eur za verejnú generálku a v sume 999 eur za koncert. Vzhľadom k tomu, že žalobca zložil do notárskej úschovy len sumy vo výške 851 eur a 629 eur a nezložil sumy v zákonnej výške, t.j. v sumách podľa platného a účinného sadzobníka odmien a primeraných odmien organizácie kolektívnej správy (999 eur + 703 eur), nebola splnená jedna zo zákonných podmienok pre vznik zákonnej licencie na použitie autorských diel podľa ustanovenia § 82 ods. 2 Autorského zákona, preto žalobcovi nevznikla zákonná licencia na použitie diela.

38. Odvolací súd k nesúhlasu žalobcu, že súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uvádza, že organizácia kolektívnej správy má povinnosť domáhať sa

vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z neoprávneného výkonu kolektívne spravovaného práva. Bezdôvodné obohatenie vzniká tým, že rušiteľ využíva predmety autorskoprávnej ochrany, ku ktorým organizácia spravuje práva bez toho, aby na to získal potrebný súhlas, t.j. bez uzatvorenia licenčnej zmluvy. K obohateniu tak dochádza tým, že rušiteľ neplatí odmenu za použitie diela, hoci by mal. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca použil predmety ochrany, t.j. autorské diela bez uzatvorenej licenčnej zmluvy a ako aj bez zákonnej licencie z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pre jej vznik. Žalobca tak neoprávnenne zasiahol do práv spravovaných žalovaným a z tohto dôvodu tak vznikol žalovanému voči žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie daný nárok správne právne vyhodnotil, keď správne aplikoval príslušné normy Autorského zákona. Zároveň súd prvej inštancie správne vypočítal výšku bezdôvodného obohatenia, keď v súlade s § 56 ods. 1 písm. h) Autorského zákona priznal žalovanému dvojnásobok odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie správne vychádzal zo sadzovníka žalovaného, ktorý stanovuje obvyklú odmenu za získanie licencie za rovnakých podmienok, preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď určil výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu v sume 3 404 eur.

39. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu žalobcu na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle zamietol, vo výroku, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 3 404 eur v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a vo výroku, ktorým žalovanému voči žalobcovi v konaní o žalobe žalobcu na určenie obsahu hromadnej licenčnej zmluvy a nahradenie prejavu vôle priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

40. Pri posudzovaní dôvodnosti odvolania žalovaného proti výroku o nároku na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia odvolací súd prihliadol na to, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu. Základným kritériom pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania v sporovom konaní je preto miera úspechu vo veci. Úspech žaloby závisí od toho, do akej miery výrok rozsudku akceptuje žalobou uplatňovaný petit, ktorý určuje, o čom má súd vo veci konať a rozhodovať. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo to, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Nárok na náhradu trov konania vzniká na základe jednoduchého výpočtu. Úspech strany sporu, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu strany sporu, ktorej vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.3.2014, sp. zn. 7Co 47/2014). V prejednávanej veci je nesporným, že žalovaný si vzájomnou žalobou uplatnil proti žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 4 455,60 eur a v konaní pred súdom prvej inštancie bol úspešným v rozsahu 3 404 eur. Preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania o vzájomnej žalobe žalovaného bolo potrebné dôsledne posúdiť pomer úspechu žalovaného a žalobcu vo vzťahu k žalovaným uplatňovanému a priznanému vzájomnému nároku. V konaní o vzájomnej žalobe bol žalovaný úspešný v pomere 76,40 % (3404 /4455,60) a žalobca v pomere 23,60 %, vzhľadom k uvedenému mal žalovaný v konaní o vzájomnej žalobe čistý úspech v rozsahu 52,80 % (76,40 % - 23,60 %). Možno tak súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že súd prvej inštancie pri určovaní pomeru úspechu žalovaného v konaní o vzájomnej žalobe nepostupoval správne, keď pomer úspechu žalovaného v konaní o vzájomnej žalobe ustálil v pomere 23,60%.

41. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd podľa § 388 C.s.p. rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania v konaní o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia zmenil tak, že priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,80%. O výške náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

42. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. vychádzajúc z toho, že žalovaný bol v odvolacom konaní vo veci samej úspešný v plnom rozsahu. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne

súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).